

از کارگران اصفهان

حمایت کنیم

صفحه ۲

تحصن دانشجویان

در سندج

صفحه ۲

گزارشی از اعتراض

کارگران کارخانه سیمین

صفحه ۳

فسیل‌ها و عظمی کنند

صفحه ۴

اطلاعیه شماره ۲ کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران

تظاهرات و اقدامات اعتراضی مختلف در شهرهای کردستان به مناسبت ۸ مارس

اسلامی صحبت شد. شرکت کنندگان در این مراسمها روز جهانی زن را با پخش شیرینی و تبریک به همدیگر جشن گرفتند. در بعضی از محلات و مناطق مرکزی شعار نویسی شد. از جمله شعارهای فوق عبارت بودند از: روز جهانی زن را تبریک میگوییم، دست مذهب از زندگی مردم کوتاه و حجاب نشانه بردگی زنان است و باید سوزانده شود.

مرگ بر جمهوری اسلامی زنده باد جمهوری سوسیالیستی
۱۸ اسفند ۱۳۷۹
۸ مارس ۲۰۰۱

رادیو انترناسیونال

(بخش کردی)

روزهای پنجشنبه هر هفته

از ساعت ۶ و نیم تا ۷ و نیم

بعد از ظهر به وقت تهران

موج کوتاه ردیف ۳۱ متر

برابر با ۹۴۵۰ کیلوهرتز.

و جنبشی این آلترناتیو موجود است. آزادیخواهی و مدرنیسم و سکولاریسم در میان جوانان که بیشتر از ۶۰ درصد جمعیت را تشکیل میدهند رواج دارد. آنچه که فوریت حیاتی یافته است این است که این ماتریال انسانی متشکل شود.

نیروهای اپوزیسیون بورژوازی از بیرون و درون رژیم این ضرورت را فهمیده و به عناوین مختلف تلاش میکنند مردم و مطالباتشان را با رژیم آشتی دهند. آنها میخواهند هم سر رژیم را به طرف این خواستها کج کرده و هم رادیکالیزم این خواستها و جنبشها را بزنند. تحرکات موجود در میان محافلی از روشنفکران وابسته به رژیم و یا عناصری از خود رژیم در مجلس اسلامی مثل

صفحه ۲

مرکزی و پر جمعیت شهر پخش شد. روی تراکتها این شعارها نوشته شده بود: گرامی باد ۸ مارس، نه روسری نه توسری، در روز ۸ مارس روز جهانی زن، حجاب سمبیل بردگی اسلامی زنان را بسوزانید و زنده باد حزب کمونیست کارگری ایران. روز ۸ مارس نیروهای انتظامی و اطلاعاتی رژیم در سطح شهر و مدارس این بوکان به جنب و جوش افتاده تا بتوانند با حرکات اعتراضی احتمالی مردم مقابله کنند.

سقز: در شهر سقز هم روز ۸ مارس در جمعها و محافل مختلف جشن گرفته شد. در این مراسمها در مورد ۸ مارس و ضرورت مبارز با جمهوری

انفجار ترقه ها و هوا کردن بادکنکهای رنگی و ابراز شادی از برداشتن حجاب و سوزاندن آن صحنه های دیگری از این حرکت با شکوه بود. در گوشه دیگری مردم به همدیگر گل سرخ میدادند.

مامورین انتظامی از مردم میخواستند که هر چه زودتر تجمع خود را پایان دهند. درگیریهایی پراکنده میان تظاهر کنندگان و مامورین رژیم روی داد که به کتک خوردن چندین مامور انتظامی منجر شد.

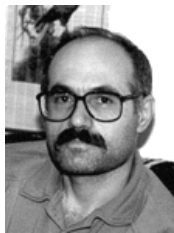
بوکان: در شهر بوکان هم از دو روز قبل از ۸ مارس تراکتهایی به امضای حزب کمونیست کارگری به مناسبت این روز در مدارس و محلات

سندج: همچنانکه در اطلاعیه شماره ۱ به اطلاع رساندیم امروز ۱۸ اسفند برابر با ۸ مارس روز جهانی زن، صدها نفر از زنان و مردان آزادیخواه در شهر سندج تظاهرات کردند.

تظاهرات در ساعت ۵ و نیم عصر امروز در خیابان فردوسی شروع شد. بیش از هزار نفر از زنان و مردان آزاده با شعار نه رو سری، نه توسری و آزادی، آزادی راه پیمایی خود را شروع و به این ترتیب روز جهانی زن را گرامی داشتند.

در این راهپیمایی بیش از ۵۰ نفر از زنان مبارز که در صف اول تظاهرات بودند روسریها را پرت کردند. در مسیر تظاهرات، چندین بار روی حجاب بنزین ریخته و به آتش کشیده شد.

دردفاع از حقوق مدنی مردم

مظفر محمدی

سرنوینی برای رژیم معنایی ندارد. بهمین دلیل است هر صدای آزادیخواهی و هر تعرض و تنفر و نافرمانی از مذهب برای رژیم معنای براندازی دارد و خود به آن اذعان میکند. جنبش حقوق مدنی از هر دو جنبه اختناق سیاسی و سرکوب مذهبی به آلترناتیوهای خود دست میبرد. این آلترناتیو، آزادی سیاسی و مدرنیسم و سکولاریسم است که به مطالبات فوری مردم تبدیل شده است. ماتریال انسانی

و تجمع و تشکل و بدنبال آن خواست آزادی زندانیان سیاسی نوعی فضای باز سیاسی را به رژیم تحمیل کرده است. و این امکان تعرض مستقیم مردم به مبنای ایدئولوژیک و حکومتی را فراهم کرده است. نفرت عمومی از اسلام و مظاهرش در جامعه از جمله نفرت از حجاب اسلامی و اجباری، نفرت از ممنوعیت رابطه آزاد پسر و دختر، نفرت از جداسازی انسانها در جامعه و آپارتاید جنسی نقطه قوت جنبش حقوق مدنی در ایران است. و این مساله جدایی دین از دولت را به صدر شعارها و خواستهای مردم برده که جز

دو خصوصیت جامعه ایران مساله حقوق و آزادیهای مدنی را در لیست مطالبات فوری مردم قرار داده است. یکی استبداد، خفقان و سرکوب پلیسی با زندان و شکنجه و اعدامهایش و دوم حاکمیت مذهب که از قانون اساسی تا قوانین اداره مملکت، قوانین قضایی، آموزش و پرورش، قوانین مدنی، رابطه زن و مرد و حتی روابط خصوصی بین آدمها را اسلام و شرع آن تعیین کرده است. پروسه ایستادگی در مقابل استبداد و سرکوب و همزمان زدن مذهب و اسلام در جامعه شروع شده است. صداهای دفاع از آزادیهای سیاسی، آزادی بیان

رادیو انترناسیونال

هر شب

۹ تا ۹ و ۴۵ دقیقه

بوقت تهران

۴۱ متر برابر با

۷۵۲۰ کیلوهرتز

تلفن:

۰۰۴۴ ۷۸۱ ۶۹۱ ۱۰۹۹

مرکز اطلاعات و پیامگیر

۰۰۴۴ ۲۰۸ ۹۶۲ ۲۷۰۷

ایسکرا

سردبیر: ایرج فرزاد

iraj_farzad@yahoo.com

تلفن: ۰۰۴۶۷۰۳۶۸۸۵۱۱

فکس: 00448701687574

آدرس:

K.F.K.S

Box 15203

104 65 Stockholm

پست گيرو: ۱۶۷۸۴۷۱-۲

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

از مبارزه و مطالبات کارگران سیمین اصفهان

حمایت کنیم!

* تعرض وحشیانه به کارگران کارخانه سیمین اصفهان بی جواب نخواهد ماند

بیش از یک هفته است کارگران حق طلب کارخانه سیمین اصفهان برای احقاق حق خود با کارفرما و دولت و نیروهای سرکوبگر رژیم درگیرند. بنا به اطلاعاتی که حزب کمونیست کارگری ایران، رژه اعتراضی کارگران در تاریخ ۱۴ اسفند با تعرض وحشیانه نیروهای ضد شورش جمهوری جنایتکار اسلامی روبرو شد.

در جریان این تعرض ۲۰ نفر مصدوم و ۲۵ نفر دستگیر شدند. رژیم ضد کارگر و ضد انسانی جمهوری اسلامی در شرایط افلاس و از هم گسیختگی نیز به مطالبات برحق و عاجل کارگران و مردم آزاده گوش

دردفاع از حقوق مدنی

انستیتوی کرد یا فراکسیون کردهای مجلس اسلامی و یا نهادها و به اصطلاح بنیادهایی این جا و آنجا در شهرهای کردستان بعضا نام خود را در ردیف خواستاران حقوق مدنی و یا در لیست این جنبش قرار میدهند.

اینها تنها محافلی هستند که با جریانهای اجتماعی مثل کانون معلمان یا محصلان، کانون بیکاران و یا جمعیتهای دفاع از حقوق کودک و یا برای برابری زن و مرد و دفاع از آزادیهای سیاسی و مدنی تماما جدا و متفاوتند. ابزار اینها نشریات و ادبیاتی ارتجاعی و اغلب موقتی، مراسمهای جشن و عزا و محافل شعر و ادبیات خوانی ملاتقطی است. شعارهای اینها چنان آبکی و بی خاصیت است که توجه کسی را جلب نمیکند. مانند کرد و کردابیتی، لباس و زبان و مذهب سنی در مقابل شیعه و از این قبیل. این محافل تشکل و شخصیت و شعار سیاسی ندارد. این تحرکات کپی کردی ۲ خرداد و حتی عقبتر از آن است.

این حرکات و با این تشکلهای محفلی و بدون مطالبه نیرو جمع نمیکند و هیچ نقطه‌امیدی

نمیدهد و به سرکوب و فشار متوسل میشود. اما این ترفندها دیگر فایده ندارد. وقت آن رسیده با مبارزات گسترده و هماهنگ پوز به رژیم سرمایه را به خاک مالید. اعتراضات و راهپیمایی کارگران کارخانه سیمین اصفهان حلقه‌ای از مبارزه جویی رو به رشد کارگران در ایران است. از مبارزه و مطالبات کارگران سیمین اصفهان باید حمایت کرد. اقدامات حمایتی از کارگران سیمین اصفهان در عین حال جواب شایسته‌ای به تعرض وحشیانه نیروهای سرکوبگر رژیم اسلامی است.

کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران کارگران و مردم آزاده در شهرهای کردستان را به حمایت فعال از اعتراضات و خواسته‌های کارگران سیمین اصفهان فرا میخواند. همه شاهد بودیم که اقدامات حمایتی از

برای کسی نیست. بر عکس جامعه متحول کنونی در ایران و در کردستان تشکل رادیکال و با شعار و مطالبه رادیکال روشن در مورد گرهی ترین مسایل جامعه و مبارزه و مخالفت صریح و قاطع با استبداد سیاسی و اختناق مذهبی رژیم را میطلبد. و این نیرو جمع میکند. بسیج میکند و به حرکت در میآورد. مبارزه و مطالبه برابری زن و مرد، کوتاه کردن دست مذهب از دخالت در زندگی مردم، آزادیهای بی قید و شرط سیاسی، آزادی زندانیان سیاسی، علیه هرگونه دستگیری و علیه بستن هرگونه روزنامه‌های... اینها کار انستیتوی کرد و یا فراکسیون کردها در مجلس اسلامی دیگر تحرکات فرهنگی ناسیونالیستهای ۲ خرداد و یا انجمنهایی از قبیل انجمن مردوخ و بنیاد ژنرال و کمیسیون بانوان نیست. چیزی که امروز جامعه کردستان بعنوان بخشی از جامعه بزرگ ایران میخواهد ایجاد نهادهای مستقل و رادیکال و ریشه‌دار اجتماعی در سطوح مختلف صنفی سیاسی و سراسری است. جنبش حقوق مدنی و تشکلهای حول آن جزئی از این تحرک وسیعتر اجتماعی است که امروز در ایران در جریان است. این کار از پایین شروع شده

کرمانشاه - سنندج تجمع و دست به تحصن دست زدند. خواسته‌های دانشجویان عبارت بودند از ۱- کاهش هزینه شهریه ۲- پایان دادن به توهین برخی از اساتید نسبت به دانشجویان.

در بیانیه دانشجویان آمده است " که ما دانشجویان سالهای ۷۲ تا ۷۴ که طبق شهریه پنجاه درصد ی ثبت نام کرده ایم و هم اکنون که پرداخت شهریه افزایش یافته نباید مجبور به پرداخت پنجاه درصد افزایش شهریه شویم."

دانشجویان در بخش دیگری از بیانیه خود اعلام کردند که " اعتراض و تحصن ما صنفی و مستقل از جناحهای حاکمیت بوده و بخشی از فعالیت جنبش دانشجویی در سرتاسر کشور است."

تحصن و اعتراض دانشجویان علوم پزشکی مورد پشتیبانی وسیع دانشجویان دانشگاه کردستان قرار گرفت.

دانشجویان متحصن که بیش از ۳۰۰ نفر بودند، بعد از دخالت نیروهای حراست و مدیریت دانشگاه

محمود صالحی دبیر سندیکای کارگران خباز سقز در شهرهای ایران و در سطح بین المللی چه اهمیت بسزایی داشت. اکنون نیز با انتشار بیانیه و ارسال نامه‌های اعتراضی، با دست کشیدن از کار و با برپایی تجمعات اعتراضی، همبستگی خود را با مبارزه همسرانشان خود در کارخانه سیمین اصفهان اعلام کنیم.

کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران ۱۸ اسفند ۱۳۷۹

تحصن سه روزه دانشجویان علوم پزشکی شهر سنندج پایان گرفت

* کاهش هزینه شهریه خواست اول دانشجویان بود.

از روز دوشنبه ۱۵ اسفند ۷۹ تا روز چهارشنبه ۱۷ اسفند دانشجویان علوم پزشکی دانشگاه کردستان در سنندج در جلو درب دانشگاه و بزرگ راه

است. حرکت توده‌ای و رادیکال مردم بصورت اعتراض و سرپیچی و تظاهرات روزمره است. آنچه که جنبش نافرمانی مدنی نام دارد از پایین شروع شده است. جنبش حقوق مدنی با این جنبش از پایین میتواند چفت شود. چه در سطح شهرهای کردستان و چه در سطح سراسری نهاد یا نهادهایی علنی با هر نامی اما با محتوای جامعه مدنی ایران، دفاع از حقوق مدنی میتواند بوجود آید، نشریه داشته باشد. اصول و قوانین مدنی همین جوامع امروزی و پیشرفته را چاپ کند، اطلاعات و بیانیه حقوق مدنی پخش کند. میتینگ و اجتماعات و مراسم و سخنرانی در دانشگاهها و مدارس و در شهر برگزار کند، تحصن و تظاهرات و اعتصاب راه بیندازد و قانون شکنی را علیه حجاب و جداسازیها باب کند و جوانان و زنان را دور خود جمع کند. شخصیتها و فعالین سیاسی رادیکال بجای پخش شدن در محافل و گروههای رنگارنگ ناسیونالیستی و مذهبی و ارتجاعی و چانه زدن با آنها باید مستقیما به سراغ مردم و مخاطبین خود یعنی جوانان، زنان و کارگران بروند. اگر واقعا انجمن و یا نهادی روشنفکری برای حقوق مدنی و آزادی و

و قول تامین خواسته هایشان بعد از سه روز به تحصن خود پایان دادند. ضمنا دانشجویان طی طومار ۳۰۰ نفره ای بر ادامه مبارزه تا تحقق مطالبات خود پافشاری کردند و این طومار را برای مراکز خبری و رسانه ها ارسال کردند.

کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران ضمن حمایت از مبارزه و مطالبات دانشجویان علوم پزشکی، آنها را به حفظ اتحاد و همبستگی مبارزاتی تا تحقق خواسته هایشان و خنثی کردن توطئه های احتمالی مقامات رژیم در جهت عدم جوابگویی به مطالبات برحق آنها فرا میخواند. همچنین ما کارگران و توده مردم و دیگر بخشهای دانشجویی در شهر سنندج و دیگر شهرها را به حمایت از مبارزه دانشجویان و مطالبات آنها فرا میخوانیم. کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران ۱۸ اسفند ۱۳۷۹

اما آنچه که در اینجا مورد نظر است یک حرکت معین و سراسری است تحت عنوان حقوق مدنی و مطالبات آن برای جامعه ای که ابتداییترین حقوق فردی و اجتماعی ساکنانش از زن و مرد و کودک و کارگر و روشنفکر پامال میشود. جنبش حقوق مدنی و نافرمانی مدنی شکستن فضای استبداد سیاسی و سرکوب مذهبی است. این جنبش شروع شده است. باید سازمانش داد. آن را از تاثیرات ناسیونالیستی و مذهبی پاک کرد و زائده‌های ۲ خرداد آن را کنار زد. این کار یک جنبش و سازمان رادیکال است و مردم دور چنین تشکلی که مطالبات رادیکالشان را بدون اما اگر

جامعه کردستان دارای تجارب زیادی در زمینه ایجاد تشکلهای صنفی و اجتماعی گوناگون است. از قبیل جمعیتهای سیاسی در شهرهای کردستان که یک نمونه آن جمعیت دفاع از آزادی و انقلاب در شهر سنندج بود، کانونهای معلمان در اکثر شهرها، کانون بیکاران تشکلهای دانش آموزی، بنسکه‌های محلات، سندیکاها کارگری و غیره. اینها راههای و شیوه‌های اتحاد و مبارزه اقشار و اصناف مختلف اند که باید امروز هم بدست

گرفته شوند.

گزارش مشروعی از اعتراضات کارگران کارخانه سیمین اصفهان

برای اعزام هیئت‌های کارگری به اصفهان برای بررسی حمله وحشیانه حکومت اسلامی به کارگران بخشی از اقدامات حزب در روزهای آینده خواهد بود.

ما در کنفرانس برلین و قبل و بعد آن به دنیا اعلام کردیم که جمهوری اسلامی اصلاح پذیر نیست. حتی اگر اصلاح شود به درد کسی نمی‌خورد. سرنگونی این رژیم اولین اقدام در راه رهایی کارگران و مردم محروم و ستمدیده ایران است.

مرگ بر جمهوری اسلامی آزادی، برابری، حکومت کارگری زنده باد جمهوری سوسیالیستی

حزب کمونیست کارگری ایران
۱۶ اسفند ۱۳۷۹
۶ مارس ۲۰۰۱

دو خبر از رضائیه

بمناسبت ۸ مارس در محله های مختلف شهر از جمله اسلام آباد، الواج و محله سنگر و دیوارهای دانشگاه ارومیه این شعارها نوشته شده بود: نه روسی نه توسی، مرگ بر جمهوری اسلامی، زنده باد حزب کمونیست کارگری.

طبق اخبار رسیده از رضائیه حالت شبه حکومت نظامی در شهر برقرار است. و نیروهای انتظامی، سپاه، اطلاعات و لباس شخصی ها در اکثر فلکه ها و چهار راههای اصلی شهر مستقر شده اند تا با حرکات احتمالی مردم به مناسبت چهارشنبه سوری و نوروز مقابله کنند.

طبق همین خبر چهار اتوبوس تی بی تی دانشجویان حزب الهی را به عنوان کاروان دانشجویان خیرالله ارومیه برای استفاده در مقابل حرکات مردم و جوانان در چهارشنبه سوری و نوروز به تهران انتقال داده اند.

(۲) تظاهرات روز ۵ مارس واحد آلمان حزب کمونیست کارگری در حمایت از کارگران سیمین اصفهان و شروع کمپین حزب در این زمینه با انعکاس و استقبال وسیعی در میان کارگران کارخانه سیمین اصفهان و سایر کارگران مواجه شده است. لازم به توضیح است که کارگران ۲۸ کارخانه ریسندگی و بافندگی دیگر در اصفهان با مشکل بیکار سازی و عدم پرداخت بخشی از حقوق و مزایای خود مواجه هستند از جمله کارخانجات رحیم زاده، ستیره و بارش. اعتراضاتی در سایر کارخانجات ریسندگی و بافندگی در اصفهان در ماههای گذشته صورت گرفته است. از جمله از دو ماه قبل ۶ نفر از کارگران کارخانه رحیم زاده به جرم مبارزه برای دریافت حقوق و مزایای معوقه در دادگاه انقلاب اسلامی محکوم شده و در زندان بسر میبرند.

حزب کمونیست کارگری، کارگران مراکز صنعتی در اصفهان و سایر نقاط ایران را به عکس العمل در مقابل وحشیگری جمهوری اسلامی و همبستگی با کارگران کارخانه سیمین فرامیخواند. گستاخی نیروهای سرکوب جمهوری اسلامی در برابر کارگران کارخانه سیمین باید با اعتراض هر انسان آزاده ای مواجه شود. کارگران مراکز صنعتی نقشی کلیدی در این زمینه دارند. اعلام یک ساعت اعتصاب در مراکز صنعتی از جمله نفت و ذوب آهن و آب و برق، اعزام هیئت‌هایی از سایر مراکز کارگری به کارخانه سیمین به منظور اعلام همبستگی با کارگران این کارخانه، و اعتراض به حکومت اسلامی از جمله اقداماتی است که در حمایت از کارگران سیمین میتوان انجام داد.

حزب کمونیست کارگری از هیچ کوششی در حمایت از کارگران کارخانه سیمین دریغ نخواهد کرد. انعکاس اخبار مبارزات کارگران در سطح بین المللی و جلب پشتیبانی و همبستگی بین المللی کارگری و نیز تلاش

بیکاری در ماههای گذشته. در مقابل اعتراضات کارگران، بنیاد مستضعفان اعلام کرد که کارخانه به بخش خصوصی فروخته شده و دیگر مسئولیتی در قبال کارگران ندارد. از طرف کارفرمای جدید نیز خواستهای کارگران بی پاسخ ماند. کارگران تصمیم به تجمع و راهپیمایی مجدد گرفتند. روز چهارشنبه ۱۰ اسفند خیابان سیمین از ساعت ۹ صبح تا ۵ بعدازظهر توسط کارگران بسته شد. مدیریت به آنها قول داد که تا روز شنبه ۱۳ اسفند به خواست آنان رسیدگی خواهد شد. روز شنبه خبری از وعده های مدیریت نشد. کارگران بلافاصله به خیابان آمدند و تا ساعت ۲ بعدازظهر آنرا بستند و قرار گذاشتند روز یکشنبه دست به راهپیمایی بزنند. کارگران بیکار شده و کارگران شاغل در بخش ریسندگی متحدهانه تصمیم به راهپیمایی به طرف مرکز شهر گرفتند.

روز یکشنبه پلاکاردی تهیه کردند که روی آن نوشته شده بود ما کارگران کارخانه سیمین خواهان حق و حقوق خود هستیم و از مسئولان میخواهیم به خواستهای ما رسیدگی کنند. نیروهای انتظامی دست به توطئه زدند و راهپیمایی کارگران را اسکورت کردند. حدود ۷۰۰ کارگر در حالیکه در مورد خواستهایشان شعار میدادند، راهپیمایی شان را از ساعت ۱۰ صبح بطرف خیابان شریعتی شروع کردند. ساعت ۱۱ به فلکه توحید رسیدند یعنی جایی که ستاد نیروهای انتظامی قرار داشت. نیروهای انتظامی کارگران را به محل تجمع نیروهای سرکوب کشانده بودند. کارگران بتدریج متوجه شدند که از طرف نیروی انتظامی توطئه ای علیه آنها صورت گرفته است. با این تصور که میتوانند نیروی ضدشورش را خنثی کنند شروع کردند به دادن شعار "نیروی انتظامی تشکر تشکر". اما نیروی ضدشورش به فرماندهی سردار علیان که به جانی اصفهان شهرت دارد همراه با حدود ۴۰۰ نفر از افراد نیروی ضدشورش با چوب

وحشیگری نیروی ضدشورش جمهوری اسلامی در مقابل کارگران کارخانه سیمین، موجی از نفرت در میان مردم اصفهان دامن زده است (۱)

کارخانه ریسندگی و بافندگی سیمین اصفهان دارای ۱۵۰۰ کارگر بود. ۱۵ ماه قبل با بسته شدن بخش تکمیل و بافنده، ۹۱۰ نفر از کارگران بیکار شدند و تحت پوشش بیمه بیکاری قرار گرفتند. ماهیانه بابت بیمه بیکاری ۴۵ هزار تومان به آنها پرداخت شده است. کارخانه نیز معادل ۱۵ درصد بیمه بیکاری به آنها پرداخت کرده است. موضوع بیکارسازی ۹۱۰ کارگر کارخانه با این توجیه بود که کارفرما یعنی بنیاد مستضعفان مطرح کرد که قصد دارد کارخانه را به بیرون شهر منتقل کند و سپس همه کارگران به سر کار باز خواهند گشت. بنیاد مستضعفان به وعده خود عمل نکرد و کارگران که بتدریج به حقه بنیاد پی بردند اعتراضات خود را شروع کردند. کارگران در آبان ماه دو بار خیابان سیمین، خیابان مقابل کارخانه، را بستند و سپس به یک راهپیمایی دست زدند. کارگران از مقابل کارخانه بطرف هتل کوثر و یک سینما که جزء اموال کارخانه بود حرکت کردند. در آنجا از کارگران خواسته شد به اداره کار بروند. در اداره کار رئیس اداره کار در سخنرانی اش قبول کرد که ۱۰ درصد معادل بیمه بیکاری نیز از طرف اداره کار به کارگران بیکار شده پرداخت شود.

از دیگر اعتراضات کارگران که منجر به راهپیمایی های دیگری شد مربوط است به عدم پرداخت عیدی، عدم پرداخت مبلغی که هر ساله در ۲۲ بهمن به کارگران پرداخت میشود، سهم پارچه ای که سالیانه باید دریافت کنند، مبلغی که معادل روزهای مرخصی سالانه باید به آنها داده میشد و نیز تعویق در پرداخت ۲۵ درصد معادل بیمه

مرگ بر جمهوری اسلامی! زنده باد جمهوری سوسیالیستی!

بخش وسیعی از زنان و جوانان ایران نیروی حزب کمونیست کارگری اند

فروزان حسنی یکتا

نه تنها از حقوق زنان و کودکان دفاع می کند بلکه از برابری کامل همه انسانها دفاع میکند. من خودم به عنوان یک زن فرار کرده از دست مذهب خیلی هم خوشحال هستم.

یک نکته اساسی را که میخواهم تاکید کنم این است که بعضی ها میگویند مردم ایران و بویژه زنان ایران مذهبیاند و اسلام را خود از روی عقل انتخاب کردهاند. با توجه به اینکه خود من سالها در میان مردم ایران زندگی کردهام و آنها را مانند خود میدانم، مطمئنم که با باز شدن کوچکترین فضا و امکان آشنائی با برنامه و اهداف حزب کمونیست کارگری در کمترین زمان ممکن و به سرعت جرقه، مذهب را کنار خواهند گذاشت و با امید تازه ای زندگی را خواهند دید. برای خود من ثابت شد که وقتی از آزادی، برابری، زنان و کودکان صحبت می شود، حزب کمونیست کارگری در صف اول قرار دارد و به باورم تبدیل شد. من اطمینان دارم که در ایران تعداد بسیار زیادی وضعیتی مشابه من را دارند، آنها هم در فکر راه نجات، در فکر حفظ حیثیت انسانی خود هستند و به جامعه ای بدور از خفقان اسلامی، فقر و نابرابری و تحقیر فکر میکنند. این انسانیهای سرکوب شده و تحت اختناق اسلامی، نیروهای واقعی حزب کمونیست کارگری اند. من از همه انسانیهای آزادیخواه می خواهم که به حزب کمونیست کارگری پیوندید.

من فروزان یکی از اعضای جدید حزب کمونیست کارگری هستم، که خیلی دوست دارم برای امثال خودم روشن کنم که چرا حزب کمونیست کارگری مکان خوبی برای دفاع از حق و حقوق آنها و علیه نابرابری است.

من مدت کوتاهی است که در خارج کشور به سرمی برم و به این حزب پیوسته ام. چند سال پیش وقتی برای دیدن خانواده ام به این کشور آمده بودم، زنی با عقاید مذهبی و نا آشنا به حقوق انسانی خود بودم. پس از مدتی با اهداف این حزب آشنا شدم. بعد از بازگشت به ایران، سنگینی رژیم اسلامی را با توجه به شناخت اولیه ای که در مورد حقوق زنان بدست آورده بودم، با تمام وجود نه در مورد خود، بلکه در مورد همه زنان ایران حس کردم. احساس کردم که واقعا جمهوری اسلامی برای زنان ایران یک زندان به معنی واقعی کلمه است.

من که پس از بازگشت از خارج از کشور مقداری از افکار پوسیده و مذهبی خودم بیرون آوردم و به خودم فکر کردم که چرا من هم همانند دیگر زنان خارج از ایران دارای حقوق برابر نباشم، این بود که تصمیم گرفتم که به سوئد برگردم و با تحمل سختی ها موفق شدم. مدت کوتاهی از تقاضای پناهندگی ام از دولت سوئد نگذشته بود که به حزب کمونیست کارگری ایران پیوستم. بعد از مدتی از فعالیت و آشنائی با این حزب به این حقیقت پی بردم که این حزب

فسیل ها وعظ می کنند!

بزرگی است و مجازاتش مرگ است، ولی چه باک! کار از این حرفها گذشته است. این فسیلها رفتنی اند، یک بار برای همیشه! این امر مردم به جان آمده و در صحنه است که کار آنها را یکسره کنند.

گردانندگان انقلاب کارهای مهمی را باید در دستور بگذارند. یک دنیای آزاد و پر از رفاه برای همه شهروندان جامعه، آن چیز است که خواست و آرزوی مردم ایران است، که تنها با سرنگونی رژیم اسلامی و انقلاب مردم امکان پذیر است. زنان در انتخاب پوشش آزاد خواهند شد و حجاب، این سمبل بردگی زن، برای همیشه به زباله دان تاریخ پرتاب خواهد شد. کودکان از آنچنان سعادت بی بهره مند خواهند شد که هیچ مادری نگران تولد کودکش نخواهد بود. جوانان به آنچنان آزادی و رفاهی دست می یابند که به همه نیازهایشان جوابگوست. آپارتاید جنسی خاتمه می یابد. سالمندان به بهترین وجه ممکن تامین خواهند شد. برابری حقوقی و اجتماعی برای همه شهروندان مستقل از جنسیت، ملیت و مذهب، آزادی بیان، اعتصاب و خلاصه هر آنچه برای سعادت بشر مفید است را باید در دستور کار انقلاب حاضر گذاشت. هدایت کنندگان این انقلاب باید آماده شوند. زمان ما انسانها، زمان تجلی حرمت و شان انسان فرارسیده است.

به اوضاع یک سال اخیر ایران نگاه کنید: جوانان و زنان معترض را نگاه کنید که چطور عرصه را به این جانیان تنگ کرده اند. زنان به بربریت اسلامی حجاب نه گفته اند، و از هر فرصتی برای مطالبه آزادی پوشش مبارزه میکنند. جوانان به آپارتاید جنسی تن نداده و مراسم و میهمانیها و صف های جدا شده را مدام به هم می زنند. مدارس محل شروع تظاهراتها شده و به هر بهانه ای دختران و پسران به خشم می آیند و اعتراض راه می اندازند. کارگران با اعتصاباتشان حکومت را به تنگ آورده اند. همین چند روز پیش در ساندنچ مردم به بهانه قطع برق به خیابانها ریخته و شعار مرگ بر جمهوری اسلامی سر دادند. مردم در تظاهراتها آشکارا اسلام و مذهب را مورد حمله قرار می دهند. سال گذشته در شهر قم به امکن مذهبی در روز روشن حمله کردند و قرآنها را سوزاندند با وجودی که می دانستند از نظر رژیم کفر

هلاله طاهری

کاردینال کریستوفر شومبرن، اسقف اعظم اتریش در هفته گذشته با خامنه ای در تهران دیدار کرد، آنها در این دیدار از موهبتهای الهی برای نجات انسان گفتند.

رنج بی عدالتی حاکم بر بشر (که معلوم نیست چه کسی مسبب آن است)، آن «دسته های نفوذی نامرئی»، وضع اسف بار جوانان و دهن کجی شان به خزعبلات دینی و مذهبی، این مرتجعین دون مایه را بشدت نگران کرده است. از استفاده «بی رویه» جوانان از اینترنت به شدت می ترسند، از آزادی، «دغدغه ای» که بقول خامنه ای بشر پر توقع در استفاده از آن افراط می کند، متصرفند. خامنه ای به حضرت اسقف می گوید: «در دنیای کنونی در مورد آزادی شاهد افراط و تفریط هستیم، بی بندوباری و فساد زبانه های فراوانی به بشریت بویژه نسل جوان وارد می کند». او ادامه می دهد که جوانان به مذهبی گرایش می آورند که مدافع عدالت و مظلومین است!

کلماتی مانند «عدالت»، «آزادی»، «مظلومین» و «رهایی بشر» را این روزها خیلی ها بکار می برند. مترسکهای دینی چون خامنه ای و اسقفهای اروپایی هم با جابجایی این کلمات صدها جمله می توانند بسازند تا در اختیار روزنامه هایی چون کیهان بگذارند. آنها هم به نوبه خود این خزعبلات را در جرایدشان چاپ کرده، تلاش میکنند تا به خورد مردم بدهند. اما مردم سالهاست که تکلیف خود را با این مروجین اوهام و خرافات روشن کرده و امروز

آخرین خبر از اشنوبه

به مناسبت ۸ مارس روز جهانی زن در محلات سید آبادوسلیم آباد به نام حزب کمونیست کارگری شعارهای زیادی بر دیوارهای مختلف این محلات نوشته شد.

عصر روز پنجشنبه ۸ مارس چند واحد نیروی نظامی برای تفتیش خانه ای واقع در محله سید آباد به آنجا می روند. وقتی خواسته بودند آن خانه را تفتیش کنند مورد اعتراض مردم محله قرار گرفتند. مزدوران رژیم خواستند به زور وارد خانه شوند ولی مردم معترض به آنها حمله کردند و ضمن کتک کاری فرارشان دادند.

دست مذهب از زندگی مردم کوتاه!

کمیته کردستان
 رحمان حسین زاده، دبیر کمیته ۰۰۴۶ ۷۳۹ ۸۵۵ ۸۳۷
 Email: r_hoseinzadeh@yahoo.com
 Fax: 0044 870 133 7209